

רעפ 50075-05-25 - רון כהן נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 50075-05-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: רון כהן
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 18689-01-25 מיום 7.4.2025 שניתן על-ידי השופטים ד' מרשק מרום, ע' דרויאן-גמליאל ו-מ' אבן חן
בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ד' מרשק מרום, ע' דרויאן-גמליאל ו-מ' אבן חן) ב-עפ"ג 18689-01-25 מיום 7.4.2025, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (הנשיא מ' מזרחי) ב-ת"פ 31947-08-22 מיום 27.11.2024.

2. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בין חודש אפריל לחודש יולי 2022, המבקש ואחיו עשו שימוש ב"פייסבוק" על מנת לבצע הונאות בקניית ובמכירת כרטיסים להופעות ובמכירת מנויים למשחקי כדורגל. בדרך הילוך זו, הונו האחים עשרות קורבנות - ובכך המבקש שלשל לכיסו סכום מצטבר בסך של 44,830 ש"ח. כתב האישום ייחס למבקש 44 אישומים שונים, בגין מעשיו.

המבקש הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, בהתאם להסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. בהתאם, הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה

לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 415 ו-25 לחוק; התחזות כאדם אחר בכוונה להונות לפי סעיף 441 לחוק; זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר לפי סעיף 418 לחוק; וקשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 סיפה לחוק.

בית משפט השלום גזר על המבקש עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית. המשיבה ערערה על קולת עונשו של המבקש - ובית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה; והעמיד את עונשו של המבקש על 17 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

3. בבקשה שלפניי, המבקש מלין על ההחמרה בעונשו בקבלת הערעור על ידי בית המשפט המחוזי. בתוך כך טען, בין היתר, כי בית המשפט המחוזי שגה בקביעתו לפיה ההליך השיקומי החיובי שעבר אינו מהווה "חריג לטובה" המצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש שנקבע בעניינו. עוד טען, כי בית המשפט המחוזי העניק משקל נמוך ל"שיקול ההשבה" בדבר מאמציו להשיב את כספי הגזלה, אשר יש בהם לבטא גם את הבעת החרטה במעשיו. נוסף על כך, המבקש טען כי השמתו במאסר מאחורי סורג ובריח, בניגוד לעמדת שירות המבחן, עולה כדי חוסר צדק.

4. דין הבקשה להידחות. כלל ידוע הוא, כי רשות ערעור בגלגול שלישי תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותי (רע"פ 7075-05-25 אלחביאן נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (12.5.2025)). בפרט, בקשת רשות ערעור המופנית כלפי חומרת העונש, תתקבל במקרים נדירים בלבד בהם העונש שנגזר חורג במידה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 34769-11-24 אלגריבי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.11.2024)). עניינו של המבקש אינו נמנה בגדרי מקרים חריגים אלה.

5. הבקשה שלפניי, ממוקדת כולה באופן הפעלת שיקול דעתו של בית המשפט המחוזי - עת החמיר בעונשו של המבקש. מסכת האירועים המתוארת בכתב האישום המתוקן, שבו הודה המבקש, מלמדת על מעשי מרמה רבים ופגיעה במספר רב של נפגעי עבירה. בית המשפט המחוזי קבע, בטעם רב, כי נזקם של קורבנות המרמה אינו מסתכם בנזק כלכלי בלבד, אלא גם באכזבה ובעוגמת הנפש שנגרמו להם נוכח מעשיו של המבקש; וכי פעולותיו המתוחכמות של המבקש נועדו לשבש הליכי משפט ולהרחיק ממנו את אימת הדין. עת הוחמר עונשו של המבקש, לא נעלמו מעיניו של בית המשפט המחוזי נסיבותיו המקלות, ובכלל זה גילו הצעיר; מאמציו להשבת הסכום שנגזל; הירתמותו לטיפול שירות המבחן; נסיבות חייו הקשות; וחלופי הזמן. גם הרשעתו הקודמת של המבקש לא קיבלה משקל ממשי בשלב זה.

בהתייחס למעשיו החמורים של המבקש, ובשים לב לנסיבותיו המקלות שאכן נשקלו על ידי בית המשפט המחוזי - אין ממש בטענת השיקום, וביתר טענותיו של המבקש, כדי להצדיק התערבות

בעונשו; לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי" (וראו דבריי על משקלם של שיקולי השיקום: רע"פ 2503/24 נחימוב נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (28.3.2024)).

6. אשר על כן, הבקשה נדחית. משכך, מתייתרת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ה (22 מאי 2025).

יוסף אלרון
שופט